

Uz sākumlapu>Nauda/naudas prasījumi>Aktīvu aizsardzība, kamēr tiek izskatīta prasība ES valstīs

Aktīvu aizsardzība, kamēr tiek izskatīta prasība ES valstīs

Francija

1 Kādi ir dažādie pasākumu veidi?

Tiesa, kura izskata pieteikumus par pagaidu pasākumiem (steidzamām procedūrām, drošības naudas iemaksu, piespiedu izlikšanu, aizlieguma pasākumiem, par kuriem draud sods, pierādījumu aizsardzību), ir tiesīga jebkurā laikā izdot rīkojumu par šādu pasākumu veikšanu steidzamības kārtā. Pagaidu pasākumu klāsts nav ierobežots; tiesās, kuras izskata pieteikumus par steidzamiem pasākumiem, var iesniegt prasību par jebkādiem steidzamiem pasākumiem, attiecībā uz kuriem nav būtisku iebildumu vai kuru pamatā ir strīds (drošības naudas iemaksa, iemītņieka piespiedu izlikšana bez tiesas sprieduma, ekspertīze vai kaitējuma noteikšana u. c.). Turklāt tiesa, izskatot šādas lietas, var steidzami izdot rīkojumu par jebkādiem pasākumiem, kurus tā uzskata par nepieciešamiem, lai novērstu kaitējuma draudus (cita starpā konsolidācijas darbības) vai izbeigtu acīmredzami nelikumīgu traucējumu. Pastāv īpašs nodrošināšanas pasākumu režīms (apķīlāšana un tiesu garantijas), kas ļauj kreditoram, parasti ar tiesas atļauju, liegt debitoram piekļuvi visiem tā īpašumiem vai to daļai un piemērot šādiem īpašumiem īpašas nodrošināšanas tiesības, lai nodrošinātu tāda parāda piedziņu, kas vēl nav atzīts ar tiesas spriedumu, bet kura atgūšana šķiet apdraudēta.

Ir divu veidu nodrošināšanas pasākumi:

nodrošināšanas ķīla kā nodrošināšanas pasākums, kas ļauj apķīlāt materiālos aktīvus (mēbeles, transportlīdzekļus u. c.), nemateriālos aktīvus (naudas summu, partneru tiesības, vērtspapīrus u. c.) vai saņemamos maksājumus (bankas kontus, nomas maksas u. c.);
aizturējuma tiesības uz nekustamo īpašumu, nemateriālajām vērtībām, kapitāldaļām vai vērtspapīriem (pagaidu hipotēkas reģistrācija, kapitāldaļu vai vērtspapīru iekļāšana).

2 Kādi ir nosacījumi rīkojuma izdošanai par šiem pasākumiem?

2.1 Procesuālā kārtība

Pagaidu pasākumi. Pieteikums jāiesniedz pagaidu noregulējuma tiesnesim ar izpildrakstu, kuru izdod akreditēts tiesu izpildītājs (*huissier de justice*). Tas paredz steidzamu, uz sacīkstes principu balstītu tiesvedību. Noteiktos apstākļos pagaidu pasākumus var noteikt pēc pieteikuma iesniegšanas, iepriekš nerīkojot uz sacīkstes principu balstītas debates.

Nodrošināšanas pasākumi. Principā ir nepieciešama iepriekšēja tiesas atļauja. Tomēr kreditoram šāda atļauja nav jāsaņem, ja tas rīkojas uz izpildraksta vai vēl neizpildāma tiesas lēmuma pamata. Tas pats attiecas uz maksājumu saistību nepildīšanu attiecībā uz akceptētu pārvedu vekseli, vienkāršo vekseli, čeku vai nesamaksātu nekustamā īpašuma īri (ja ir rakstisks līgums).

Attiecībā uz pagaidu pasākumiem tiesas jurisdikciju nosaka, pamatojoties uz prasības veidu. Parasto jurisdikciju īsteno vispārējās tiesas (*tribunal judiciaire*) priekšsēdētājs. Tomēr arī pirmās instances tiesa (*tribunal de proximité*), kā arī Komerclietu tiesas (*tribunal de commerce*), Darba strīdu padomes (*conseil des prud'hommes*) un lauksaimniecības īpašumu nomas lietu tiesas (*tribunal paritaires des baux ruraux*) priekšsēdētājs savas jurisdikcijas ietvaros var izskatīt prasības paātrinātā procesā.

Nodrošināšanas pasākumu gadījumā piekrišana ir izpildes vietas vispārējās tiesas tiesnesim vai Komerclietu tiesas priekšsēdētājam, ja prasības pieteikumā, kas iesniegts pirms jebkādas tiesvedības, ir lūgts saglabāt prasību, kas ir Komerclietu tiesas jurisdikcijā.

Piekrītīgā tiesa ir tā, kas atrodas debitora dzīvesvietā, ja debitora domicils ir Francijā. Ja tas tā nav, tad jurisdikcija ir pasākuma izpildes vietas tiesai.

Advokāta pārstāvība principā ir obligāta, vēršoties pie pagaidu noregulējuma tiesneša un izpildes tiesneša, izņemot atsevišķas prasības, it īpaši, ja tās attiecas uz summu, kas ir mazāka par 10 000 EUR. Nodrošināšanas ķīla jāuzliek akreditētam tiesu izpildītājam. Tas nav nepieciešams aizturējuma tiesību reģistrēšanai. Tomēr, ņemot vērā aizturējuma tiesību reģistrēšanas juridisko sarežģītību, kreditoriem vienmēr palīdz praktizējošs jurists.

Nodrošināšanas pasākumu izmaksas jāsedz debitoram, pat ja sākotnēji kreditoram var būt jāveic avansa maksājumi. Izpildes izdevumus apmaksā saskaņā ar tarifu, kurā noteikta atlīdzība, kas jāmaksā tiesu izpildītājiem par katru izpildes darbību un nodrošināšanas pasākumu.

Saskaņā ar 1996. gada 12. decembra Dekrētu Nr. 96-1080 tiesu izpildītāju atlīdzību veido vienreizēji izmaksājama summa, kas izteikta kumulatīvi vai arī, atbilstoši attiecīgajai lietai, kā fiksētas vai proporcionālas tiesības, tostarp attiecīgajos gadījumos — tiesības saukt pie atbildības.

Attiecībā uz nodrošināšanas pasākumiem proporcionālas nodevas par maksājumu atgūšanu, kas aprēķinātas no atgūtājam summām, jāmaksā tika tad, ja tiesu izpildītājiem ir dots rīkojums atgūt neatmaksātās summas. Turklāt iepriekš minētā dekrēta pielikumā iekļautā nomenklatūra neparedz papildu brīvi noteiktas atlīdzības iespēju, izņemot attiecībā uz partneru tiesību un vērtspapīru apķīlāšanu.

2.2 Galvenie noteikumi

Tiesa neīsteno nodrošināšanas pasākumu, tā tikai dod atļauju to īstenot. Pasākumu īsteno tiesu izpildītājs pēc atļaujas saņēmēja pieprasījuma.

Ja nepieciešama tiesneša iepriekšēja atļauja, pieprasījumam jābūt "principiālam".

Attiecībā uz nodrošināšanas pasākumiem nav tieša steidzamības nosacījuma.

Kreditoram ir jāpierāda, ka pastāv "apstākļi, kuru dēļ var būt apdraudēta parāda atgūšana" (piemēram, aizdomas, ka debitors slēpj savus īpašumus; ir vairāki kreditori u. c.).

3 Šādu pasākumu priekšmets un būtība?

3.1 Pret kāda veida īpašumu šādus pasākumus var vērst?

Visiem debitora īpašumiem, kas likumā nav noteikti kā "neapķīlājami" (piemēram, ikdienas dzīvei vai profesionālajai darbībai nepieciešamās lietas), var piemērot nodrošināšanas ķīlu. Tas pats attiecas uz saņemamiem maksājumiem; tomēr nodrošināšanas pasākumu priekšmets nevar būt darba alga (pat ja to iespējams apķīlāt saskaņā ar tiesas lēmumu vai citiem izpildāmiem spriedumiem atbilstoši atlīdzību apķīlāšanas kārtībai).

3.2 Kādas ir šādu pasākumu sekas?

Īpašumus, kas apķīlāti kā nodrošinājums, padara nepieejamus. Debitors var izmantot īpašumus uz savu atbildību, bet nedrīkst tos atsavināt. Ja debitors nelikumīgi piesavinās apķīlāto īpašumu, tas izdara pārkāpumu, ko soda ar naudas sodu vai cietumsodu.

Arestētās naudas summas tur bankas kontā.

Īpašumus, pret kuriem vērstas aizturējuma tiesības, debitors drīkst pārdot, bet kreditoram ir tiesības tam sekot un saņemt samaksu no to pārdošanā iegūtās summas.

Īpašumu, kas ir apķīlāts, lai nodrošinātu prasību, nodod debitora valdījumā, kurš kļūst par tā “turētāju”. Apķīlāšanu nedrīkst vērst pret trešām personām. Turpretī aizturējuma tiesības (komersanta vai īpašuma), kuru esamība ir jāpublicē, var vērst pret visām personām. Bankai (un visām trešām personām), kura saņem pieprasījumu par nodrošināšanas ķīlu attiecībā uz kādu no saviem klientiem, ir pienākums nekavējoties atklāt tiesu izpildītājam visas savas saistības pret debitoru (visus uz debitora vārda atvērtos kontus un visas debitora kontā reģistrētās summas). Ja banka atsakās sniegt šo informāciju bez pamatota iemesla, tai vai likt samaksāt parādu debitora vietā.

3.3 Cik ilgi šādi pasākumi ir spēkā?

Nodrošināšanas pasākums jāīsteno trīs mēnešu laikā pēc tiesas rīkojuma izdošanas. Pretējā gadījumā atļauja kļūst spēkā neesoša.

Ja kreditors vēl nav uzsācis procedūru savas prasības atzīšanai, tas jāizdara tā mēneša laikā, kurā pasākums ir veikts. Pretējā gadījumā pasākums kļūst spēkā neesošs.

Nodrošināšanas pasākums jāvērs pret debitoru ne vēlāk kā astoņu dienu laikā. Debitoram ir tiesības iesniegt tiesā apelāciju, lai apstrīdētu pasākumu vai atļauju. Turklāt tiesa drīkst iepriekš noteikt izskatīšanas datumu, kad puses tiks izsauktas, lai apspriestu pasākumu. Principā debitors var to apstrīdēt, ja vien nodrošinājuma ķīla nav īstenota pēc tam, kad kreditors ir saņēmis tiesas lēmumu attiecībā uz savu prasību.

4 Vai pasākumu var pārsūdzēt?

Debitors var apstrīdēt tiesas nolēmumu vienlaicīgi ar pašu pasākumu.

Izpildes vietas tiesa, kurai ir tiesības izdot nodrošināšanas pasākumu atļauju, uzklausa arī iebildumus pret tās nolēmumu. Tās lēmumus var pārsūdzēt apelācijas tiesā.

Tā kā debitors uzzina par atļauju īstenot pasākumu vienlaicīgi ar pašu pasākumu, uz nolēmuma apstrīdēšanu attiecas tie paši noteikumi, kuri uz pasākuma apstrīdēšanu, kas ir pieļaujami tikai tikmēr, kamēr pasākums vēl nav īstenots.

Apelācija nepārtrauc nodrošinājuma pasākuma īstenošanu, kas turpinās tik ilgi, kamēr tiesa nav izdevusi rīkojumu to pārtraukt vai ir konstatējusi, ka pasākums ir spēkā neesošs.

Nolēmumus, kuri paredz pagaidu pasākumus, var apstrīdēt pārsūdzības ietvaros (pārsūdzība, ja tie pieņemti, īstenojot sacīkstes principu, prasības atsaukšana, ja netika īstenots sacīkstes princips).

Noderīgas saites

[Legifrance tīmekļa vietne](#)

[Tieslietu ministrijas tīmekļa vietne](#)

[Francijas Valsts tiesu izpildītāju kameras \(*Chambre Nationale des Huissiers de Justice*\) tīmekļa vietne](#)

Lapa atjaunināta: 05/04/2022

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.